

Thibault, 136/95), tako da nasprotuje nacionalnemu predpisu, ki s tem, da določa odslovitev z izobraževanja in hkrati zagotavlja možnost za vpis na naslednje izobraževanje, sledi cilju zagotavljanja ustreznega izobraževanja, vendar delavki odvzame možnost, da prej začne delati na novem delovnem mestu skupaj z moškimi, ki so skupaj z njo uspešno opravili natečaj in izobraževanje, ter torej dobi ustrezno plačilo?

3. Ali je člen 14(2) Direktive 2006/54/ES, ki določa, da je različno obravnavanje zaradi značilnosti, ki predstavljajo bistveno poklicno zahtevo, treba razlagati tako, da se državi članici dopusti, da časovno zamakne dostop do dela v škodo delavke, ki se ni mogla udeležiti celotnega izobraževanja zaradi porodniškega dopusta?
4. Ali je treba v primeru, opisanem v točki (c), in če se v tem določenem primeru dovoli – abstraktno – uporaba člena 14(2), to določbo skupaj s splošnim načelom sorazmernosti kljub temu razlagati tako, da nasprotuje nacionalnemu predpisu, ki določa, da se delavka odslovi z izobraževanja zaradi porodniškega dopusta, namesto da bi se ji zagotovilo vzporedno izobraževanje, ki bi omogočilo, da se odpravijo napake nepopolnega izobraževanja in se tako pravice delavke matere in javni interes združijo, čeprav je taka rešitev povezana z organizacijskimi in finančnimi stroški?
5. Ali Direktiva 2006/54/ES, če se razlaga tako, da nasprotuje že navedeni nacionalni zakonodaji, izraža prepise, ki so samodejno izvršljivi (self-executing) in jih lahko nacionalno sodišče neposredno uporablja?

(¹) Direktiva 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano) (UL L 204, str. 23).

Pritožba, ki jo je Isdin, SA vložila 19. decembra 2012 zoper sodbo Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 9. oktobra 2012 v zadevi Bial-Portela & Ca, SA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), T-366/11

(Zadeva C-597/12 P)

(2013/C 86/12)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Isdin, SA (zastopniki: H. L. Mosback, G. Marín Raigal, P. López Ronda, G. Macias Bonilla, odvetniki)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Bial-Portela & Ca, SA

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- potrdi odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 6. aprila 2001, s katero je bil ugovor v celoti zavrnjen;
- Bial-Portela & Ca, SA naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze, saj je v točki 34 izpodbijane sodbe navedlo, da je „odbor za pritožbe napačno ugotovil, da med znaki ni bilo fonetične podobnosti“. Vendar v nasprotju z ugotovitvami Splošnega sodišča odbor za pritožbe ni napačno ugotovil, da ni obstajala fonetična podobnost med znaki, temveč je pravilno ugotovil fonetično podobnost med znaki in ugotovil, da je kljub fonetični podobnosti med znaki celotni fonetični vtis drugačen. To pomeni, da je treba zgoraj navedeno odločitev odbora za pritožbe, ki jo je Splošno sodišče izkrivilo, potrditi.

Poleg tega pritožnica trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva, ker je v točki 40 izpodbijane Sodbe ugotovilo, „da se proizvodi iz točke 3 in mnogi proizvodi iz razreda 5 običajno oglašujejo na zaslonih v supermarketih in jih zato potrošniki izberejo, ko vidno zaznajo njihovo embalažo“. To dejstvo ni bilo dokazano in je torej izkrivilo dejstva, na katerih bi morala temeljiti odločba. Poleg tega tega dejstva ni navedla nobena stranka in ga je zato mogoče upoštevati le kot splošno znano dejstvo (in glede na argumente za utemeljitev pomanjkanja verjetnosti tega dejstva bi upoštevanje tega dejstva pomenilo izkrivljanje dejstev). Zato na podlagi tega dejstva ni mogoče ugotoviti verjetnosti zmede.

Pritožnica trdi tudi, da je bilo kršeno načelo *audi alteram partem* iz člena 76(1) Uredbe 207/2009 (¹) (prej člen 74(1) Uredbe 40/94 (²)) in da je Splošno sodišče napačno uporabilo člen 8(l)(b) Uredbe 207/2009 in upoštevalo sodno prakso ter s tem kršilo pravo Unije. Splošno sodišče ni celostno presodilo zadevnih znamk, tako da bi upoštevalo vse upoštevalne dejavnike v tem postopku.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

(²) Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 11, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146).